

Rapport

Datum: 18 oktober 2005
Rapportnummer: 2005/318

Klacht

Verzoekster klaagt over de lange duur van de behandeling door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van haar op 19 maart 2003 bij de gemeente Rotterdam ingediende verzoek om naturalisatie.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoekster, van Rwandese nationaliteit, diende op 19 maart 2003 bij de gemeente Rotterdam een verzoek in om naturalisatie. De gemeente stuurde het verzoek door naar de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) voor verdere behandeling. Omdat de beslissing op haar verzoek uitbleef diende verzoekster op 1 juli 2004 een klacht in bij de IND. De IND verklaarde de klacht namens de minister bij brief van 9 september 2004 kennelijk gegrond wegens het verstrijken van de wettelijke termijn voor behandeling. De IND liet verzoekster in dezelfde brief weten dat hij haar vóór 30 september 2004 zou berichten omtrent de beslissing op het naturalisatieverzoek.

2. Bij brief van 20 september 2004 liet de IND vervolgens namens de minister weten dat bij de behandeling van het verzoek om naturalisatie inmiddels was gebleken dat er onduidelijkheid bestond over de identiteit van verzoekster. Om die reden was de minister van Buitenlandse Zaken op 15 september 2004 verzocht om een onderzoek in te stellen naar de identiteit van verzoekster. Dit was ook de reden waarom de IND de toezegging om vóór 30 september 2004 te beslissen op het verzoek niet kon nakomen. De beslissing op het naturalisatieverzoek werd opgeschort tot dat het resultaat van het onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse zaken bekend was.

3. In haar reactie van 20 december 2004 aan de Nationale ombudsman liet de minister weten dat gelet op de wettelijke beslistermijn op 19 maart 2004 op het naturalisatieverzoek van verzoekster had moeten worden beslist. De minister verwees naar haar brief van 20 september 2004 waarin het nadere onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse Zaken naar de identiteit van verzoekster was aangekondigd. Zij liet weten het te betreuren dat dit onderzoek pas was ingesteld na het verstrijken van de beslistermijn en dat ze niet voor 30 september 2004 een beslissing had kunnen nemen. De klacht achtte zij gegrond. Verder berichtte zij dat de minister van Buitenlandse Zaken op 7 oktober 2004 had aangegeven dat het onderzoek naar de identiteit naar verwachting drie maanden zou duren en dat zij een beslissing zou nemen zodra zij de resultaten van het onderzoek had ontvangen.

4. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken er niet in is geslaagd de identiteit van verzoekster met zekerheid vast te stellen. Daarop heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verzoekster het voordeel van de twijfel gegeven omtrent de juistheid van de door haar opgegeven identiteit. Verzoekster ontving

op 5 juli 2005 bericht dat haar bij Koninklijke Besluit van 22 juni 2005 het Nederlanderschap is verleend.

II. Beoordeling

5. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit impliceert dat een bestuursorgaan een verzoek om naturalisatie in beginsel dient af te handelen binnen de daarvoor gestelde wettelijke termijnen.

6. Ingevolge artikel 9, derde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN; zie Achtergrond, onder 1.) dient de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie binnen één jaar na indiening van het naturalisatieverzoek hierop te beslissen en kan de beslissing hoogstens tweemaal zes maanden worden aangehouden. De minister dient daarvan binnen de beslistermijn schriftelijk mededeling te doen aan de indiener van het naturalisatieverzoek.

7. Weliswaar is het, gelet op het belang van een zorgvuldige besluitvorming op zichzelf begrijpelijk dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de beslissing op het naturalisatieverzoek heeft aangehouden tot de resultaten van het onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse Zaken naar de identiteit van verzoekster bekend waren. Echter gebleken is dat dit onderzoek pas is gestart nadat de wettelijke beslistermijn van een jaar al was overschreden, terwijl de twijfels over de identiteit van verzoekster al in de beschikking van 1 oktober 1997 op het asielverzoek van verzoekster aan de orde waren gekomen.

8. In het geval van verzoekster zijn ruim 27 maanden verstreken tussen het moment van het indienen van het verzoek om naturalisatie, op 19 maart 2003, en de verlening van het Nederlanderschap bij Koninklijke Besluit, op 22 juni 2005. Uit het onderzoek is daarbij gebleken dat de minister de beslissing niet binnen de beslistermijn heeft verdaagd. De termijn waarbinnen op het naturalisatieverzoek had moeten worden beslist, bedroeg derhalve één jaar. Al met al dient dan ook te worden geconcludeerd dat de minister het vereiste van voortvarendheid heeft geschonden door de wettelijke beslistermijn met ruim vijftien maanden te overschrijden.

9. Het vorengaande klemt temeer nu uit het onderzoek ook naar voren is gekomen dat verzoekster na de brief van 20 september 2004 van de minister waarin nader onderzoek was aangekondigd naar haar identiteit tot de toekenning van het Nederlanderschap op 22 juni 2005, geen enkele keer is geïnformeerd over de voortgang of de resultaten van dit onderzoek.

De onderzocht gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst is gegrond, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 18 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw M. te Rotterdam, ingediend door Bureau Rechtshulp te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te Rijswijk.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Tijdens het onderzoek kregen de minister en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De IND deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeksters gemachtigde gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. De klachtbrief van verzoekster van 1 juli 2004.
2. De klachtafdoening van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 9 september 2004.
3. De brief van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 20 september 2004.

4. De beschikking op het asielverzoek van verzoekster van 1 oktober 1997.
5. Het verzoekschrift van verzoekster van 28 september 2004.
6. De reactie van de minister van 20 december 2004.
7. De kennisgeving van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van 5 juli 2005 van de verlening van het Nederlanderschap aan verzoekster.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Rijkswet op het Nederlanderschap

Artikel 9, derde en vierde lid

"3. Op het verzoek wordt beslist binnen één jaar na de betaling van het verschuldigde recht, bedoeld in artikel 13 of na de beslissing tot algehele ontheffing van die betaling, dan wel na de ontvangst van de gevraagde aanvulling van het verzoek, noodzakelijk voor de beoordeling daarvan. De beslissing kan ten hoogste tweemaal zes maanden worden aangehouden.

4. Beslissingen tot afwijzing of aanhouding van verzoeken tot verlening van het Nederlanderschap kunnen door Onze Minister worden genomen."